

שבת
שלום

בחוקותי

בחמשת פסוקי הסיום של תוכחת 'בחוקותי' חוזרת המלה "ברית" כמה פעמים:
'בריתי יעקב', 'בריתי יצחק', 'בריתי אברהם', וכן 'ברית ראשונים'.

גם מוטיב הזכרון חוזר בהם כמה פעמים: "וזכרתי את בריתי...", "וזכרתי להם ברית ראשונים..."

בהקשר לפסוקים אלו נולד במסורת ישראל המושג "זכות אבות" שנעשה אחד המעוגנים בתודעת הדורות.

רעיון זה נעלה ביותר, ובתנאי שאין אנו מתייחסים אליו רק במובן הביולוגי המעניק תעודה ואישור שמבטיחים את הזכות ללא כל תלות בהתנהגותנו.

'זכות אבות' נובעת מהמשך מפעלם של אבותנו ופעולה בכיוון בו הם בחרו.

(מתוך: שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע ישעיהו לייבוביץ')

פרשת השבוע – דרורית וייס

ימי החול		שבת פרשת בחוקתי	
04:39←04:42	זמן תפילין /טלית	19:16	הדלקת נרות
06:00	שחרית א'	19:25	14:00 מנחה
06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45	שחרית א'
08:20	שחרית ג' (בביה"ס)	08:30	שחרית ב'
09:09←09:09	סוף זמן ק"ש	17:40	13:30 מנחה
13:15	מנחה א' (בחד"א)	14:30	מנחה (בני-עקיבא)
19:25	מנחה משניות וערבית	17:10	לימוד "מדור לדור"
19:40←19:37	שקיעה	18:00	שיעור-הרב ארי
20:10	ערבית	20:14	צאת השבת

מקרה א' מקרא?

פרשת בחוקותי באה כסיכום לספר ויקרא הפותח במילים: "ויקרא אל משה וידבר ד' אליו..." והפרשה האחרונה בו מתחילה במילים: "אם בחוקותי תלכו..." עשר פעמים מופיע השורש ה'לך בפרשת 'בחוקותי'. מהם אותם חוקים שאנו נדרשים ללכת בהם? הרש"ר הירש בפירושו לביטוי **חק לכהנים** מסביר מהם חוקים:

ה"חוקים" הם **מזוננו המוסרי**, כללים א-לוהיים, הנובעים מעומק הטבע של תכונותינו... שמירתם היא תנאי למציאותו וקיום תכליתו של **טבענו המוסרי**, כשם שלחם חוקנו הוא תנאי למציאותו וקיום תכליתו של טבענו הגופני... (בראשית מז; כב, עמ' ת"מ)

הרש"ר הירש מדבר על "חק לכהנים" – הלחם הנדרש להם כדי להתקיים. ומכאן שחוק הוא מה שנדרש ע"פ תנאיו, צרכיו ותעודתו של כל יצור, האמצעים הדרושים לו כדי להתקיים: צרכים גשמיים, חברתיים, רוחניים ורגשיים. חוק הוא דרך חיים, עקרונות יסוד, תשתית מוסרית וערכית, לפיה אדם מכוון את מעשיו, הליכותיו. "הליכות" – זה לא מעשה חד פעמי – אלא מנהג קבוע, דרך התנהגות.

ואכן ספר ויקרא מכיל את המספר הגבוה ביותר של מצוות: למעלה משליש ממצוות התורה (246 מתוך 613) כתובות בספר זה. חלקן עוסקות בתפקידי הכהנים וחלקן מצוות שבין אדם לחברו: כיבוד הורים, משפט צדק, הגינות במסחר, איסור גילוי עריות, אהבת הרע, יחס לחלש, אהבת הגר, איסור ריבית, שמיטה, יובל ועוד. מצוות המקיפות את התנהלותנו **המוסרית** היומיומית. "אם בחוקותי תלכו" – אם תראו בתורה את היסוד אשר לפיו עליכם ללכת **תמיד**. ר' לוי יצחק מברדיצ'ב כתב על פסוק זה: "הצדיק נקרא בבחינת **מהלך**, לפי שהולך ממדרגה למדרגה. וזהו מצוה גוררת מצוה..."

בפירושו לפרשתנו מסביר הרש"ר הירש:

אם בחוקותי תלכו כבר נרמז בפסוקים יח-יט של הפרק הקודם (פרק כ"ה): וְעֲשִׂיתֶם אֶת חֻקֹּתַי וְאֶת מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְיִשְׁבְּתֶם עַל הָאָרֶץ לְבִטָּח: וְנָתַנָּה הָאָרֶץ פְּרִיָּהּ וְאֶכְלֶתֶם לְשִׁבְעָה וְיִשְׁבְּתֶם לְבִטָּח עֲלֶיהָ: קיום **חוקות המוסר** והמשפטים, יביא לידי פריחה פיסית, חברתית ומדינית של האומה; והשגחתו הפרטית של ד' תתגלה באותה פריחה... **חוקות ד' הם גבולות שנקבעו בידי ד'**; הם הותוו על-פי **טבענו המוסרי** ובהתאם ל**ייעודנו המוסרי**... נמצא זה פירוש **אם בחוקותי תלכו**: אם תלכו בשאיפותיכם החושניות רק במסגרת הגבולות שהותוו בתורתך. כל שאר המצוות כלולות כאן במושג "מצוות". אם נלך בחוקות ד' ונשמור ונעשה את מצוותיו, כבר עשינו את כל הדרוש מצדנו כדי לבסס את ישענו הפיסי, החברתי והמדיני. כל השאר יבוא מידי ד'. אם נלך בחוקותיו, נהיה טהורים מבחינה **מוסרית**; (ויקרא כו; ג עמ' תע"ח)

לפי הרב הירש: **אמנה חברתית-מוסרית** זו הנפרשת לפנינו בפרשת 'בהר' היא אמנת "היובל", והמונחים המאפיינים אותה הם "דרור" (כ"ה, ז) - "וקראתם דרור בארץ לכל ישביה" - וגאולה (כ"ה, כד) - "ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ". כל האמור בפרשת 'בהר' קשור ליובל ומסתעף ממנו. היובל מצמצם מאוד את חוסר השוויון שיכול להיווצר בין בני ישראל. הוא מבטל כמעט לחלוטין את מוסד העבדות בתוך עם ישראל ויוצר חברה של בני חורין שיש בה שוויון וצדק חברתי.

הרב יונתן זקס מדגיש את חשיבותה מילת התנאי "אם" בפסוק: "אם בחוקותי תלכו":

הקב"ה, בפי משה, מעמיד את הבחירה הנוקבת: "**אם** בחוקותי **תלכו** ואת מצוותי תשמרו ועשיתם אותם, ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה... ונתתי שלום בארץ..." לעומת זאת: "**ואם לא** תשמעו לי ולא

תעשו את כל המצוות האלה... - יתחולל אסון... (שיג ושיח, מגיד, קורן, 2018, עמ' 122 – 123).

הקב"ה מציג שתי אפשרויות ובידי כל אדם ניתנת אפשרות הבחירה החופשית.

השרש הל"ך חוזר בפרק כ"ז עשר פעמים, כשבדרך כלל תבוא אחריו המלה "עם": **"וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי בְּקָרִי... וְהִלַּכְתִּי עִמָּכֶם..."** ויקרא כו; כז-כח. **"אם בחוקותי תלכו" – הליכה עם ד'** היא הליכה בדרך שהוא מתווה – דרך התורה. זוהי הליכה עם גבולות מסומנים. היהדות לא מחנכת אותנו לסגפנות. אדרבה! הקב"ה ברא בנו חושים על מנת שנשתמש בהם בהנאה, אך עם גבולות: הנאה מרכוש, מאוכל, ממנינות. – אך הכל בגבולות שמתוות לנו מצוות התורה. וממשיך הרב זקס:

... ד', אינו שר ההפתעות של ההיסטוריה, אלא מורה המלמד אותנו באופן שנתברך בו. התורה היא מערכת הנחיות לחיים מאת מעצבם של החיים... המיוחד בחברה שהתורה משרטטת הוא שבחברה זו כל יחיד ויחיד חשוב. הצדק צריך להיעשות ולהיראות. העשיר אינו יכול לקנות זכויות יתר והאביון אינו מושלך לקרן זוית... וחשוב מכך, בחברה הזו יש **ייעוד ויעד**. (שם)

"וְאִם-בְּזָאת לֹא תִשְׁמְעוּ, לִי; וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי בְּקָרִי וְהִלַּכְתִּי עִמָּכֶם, בְּחַמַּת קָרִי;" (ויקרא כו; כז-כח) מסביר הרש"ר הירש:

אם ביטל ישראל את הייעוד, שלשמו ניתנה לו הווייה לאומית, הרי די שדי יסתיר את פניו ויסלק את הנהגתו המיוחדת – והוא יאבד מאליו.. (ויקרא פס' כג-כד עמ' תפו)

במילים אחרות: אם תאמינו שמה שקורה לכם מתרחש במקרה, אשאיר את גורלכם ביד המקרה. ייעודו של עם ישראל ההולך בחוקות ד' ובמצוותיו הוא לקיים **עולם מוסרי והוגן** בו יש דאגה לכל פרט, דאגה לחוליות החלשות בחברה, משפט צדק וחיי משפחה תקינים. זה הייעוד של כל יהודי. אל לנו להתייחס למציאות כאל מקרה. ייחודנו הוא בהליכה בחוקות ד' שהם מזוננו המוסרי. היטיב לבטא את הדברים הרב יונתן זקס:

ספר ויקרא חוזר סמוך לסופו אל מילות הפתיחה שלו, ומעמיד בחירה גורלית בין **קריאה** לבין **קרי**; בין **מקרא** לבין **מקרה**; בין ראיית החיים כקריאה, כזימון, כיעוד, לבין ראייתם כמקרה, כהתרחשות אקראית חסרת משמעות... האנשים המשנים את העולם הם המאמינים שלחיים יש תכלית, כיוון, ייעוד... ליצור בלב הישימון האנושי נווה מדבר המוכיח שחופש וסדר יכולים להתקיים בצוותא חדא, שאפשר לקיים חברת מופת של דאגה לחלשים ועזרה לנזקקים... זו הבחירה שדי, בפי משה נביאו, העמיד בפני בני ישראל. **מקרה או מקרא?** האם החיים סתם קורים, או שהם קריאה מאלוהים ליצור יופי מוסרי ורוחני שיגאל את האנושיות שלנו מהמרוץ האכזרי אל הכוח? (הרב י. זקס: שם עמ' 123-125)

איזכור ייעודנו המוסרי כיהודים, נראה לי חשוב תמיד ואולי במיוחד בימים אלה, ואכמ"ל...

ועוד משהו: בתחילת השבוע התכנסנו, בנות משפחת גולדשמידט ומשפחותיהן, לאזכרה להורינו. בסוף הפטרת פרשת בחוקותי, מופיע הפסוק: **"מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל ד', כָּל עֲזָבֶיךָ יִבְשׁוּ וְסוּרֵי בְּאֶרֶץ יִכְתְּבוּ כִּי עֲזָבוּ מִקּוֹר מַיִם חַיִּים אֶת ד'"** (רמיהו יז, ג). **מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל** הוא כינוי לא-לוהי ישראל המביע את היותו מקור התקווה של העם. פרשת 'בחוקותי' נקראה בשבוע בו נחנך בית הספר החקלאי 'מקוה ישראל' ב-1870.

בסוף אוקטובר 1938, ימים ספורים לפני ליל הבדולח, בהיותו בן 17, עזב אבא שלנו את גרמניה ועלה לארץ הישר לבית הספר החקלאי 'מקוה ישראל'.

יהיו דברים אלה נר לזכרם הטוב של הורינו היקרים חנה (לבית מורל) ודוד (הֶפְהָה) גולדשמידט.

ברוריה מכאן לבית גולדשמידט

מהנצחה בוועדת קליטה

מי ומי הנמצאים מי ומי הנקלטים?

מועמדים - עד כה הדין למועמדות, התקיים במועצה. בהתאם להחלטה החדשה, הוגשו המשפחות הנקלטות לדין והצבעה למועמדות **בהנהלת הקהילה**. הדין האחרון נערך באדר א' / פברואר האחרון.

המשפחות שהתקבלו למועמדות הן: אריאל מוריה ויאיר, בן עמי נטע וצור, ביליה מיכל וגיא, גאלדור טל ואוריה, וינברגר ראות וחגי, מור יוסף סימה וטל. הם הצטרפו למשפ' גיימס ומשפ. רועי עדי ואחיה שכבר נמצאות במעמד הזה. השלב הבא לקבלה לחברות, יתקיים אי"ה בתקופת החגים, בוועדת קליטה, לאחר מכן במזכירות ואז יעבור לאסיפה. (המעוניינים לרענן את זכרון, יכולים להיכנס ל"קבצים" בקהילנט ולראות את מצגות המשפחות.)

בקיץ זה גם נדון בוועדה ולאחר מכן בהנהלת הקהילה בהתקדמות למועמדות על משפחות שהגיעו אלינו בקיץ האחרון: נגלר רות ורן, ניימן תמר ונתנאל, ביתן אור וברק ומקוריה חגית ואמיר.

במקביל, כדי להכיר זה את זה, אפשר ליזום מפגש, הזמנה לקידוש עם עוד משפחה או כל רעיון אחר שמתאים לכם.

לקראת הקיץ אנחנו מתכוונים לקלוט 4 משפחות. 2 משפחות של בני משק. ערן (הבן של מושה'ה ואילנה) וקרן גינצברג שמגיעים אלינו מארה"ב וכן יעל (הבת של יצחק שהם ואחות של אודי שהם) ודוד לנדאו שמגיעים אלינו מירושלים.

כמו כן, ישנן שתי משפחות נוספות שהתעניינו בקליטה לקיבוץ, עברו את התהליך הראשוני וכבר התארחו אצלנו לשבת קליטה. משפחות אלה אמורות לעבור את אישור הוועדה לקליטתם בקיץ הקרוב.

למשפחות אלו אמורות להצטרף לסעד גם משפחות של בנות נחמדות מבנותינו שהודיעו על חתונה ומתכוונות לגור בסעד במסגרת 4 שנים ראשונות לנישואיהן.

קשת הימן ועדיאל משיקלר מתחתנים אי"ה בכ' בסיוון 23.6

הדר קאופמן ואסף קבלן ב"ז באב 18.8

טליה וידס וישראל בן גיגי בא' באלול 1.9

מל טוב לזוגות המצטרפים אלינו ולמשפחותיהם! המשך קליטה טובה ומוצלחת לכולם!

מתוקה בשם ועדת קליטה

תודה

אנו מבקשים להודות מקרב לב על העזרה, ההתעניינות, הארוחות והפינוקים הרבים להם זכינו בשבועיים האחרונים מאז לידת בנו - **אביב אלימלך**.

תודה מיוחדת לרננה יערי על הארגון.

משפחת סואל-פולק

דברי תודה חנוכה מאסיבת הפרידה שנערכה לכבוד "בית שקמה" שהוא עמנו

דברי פרידה מ"סעוד ביתי"

בשבוע שעבר נסעתי עם דוד זהבי ללמוד בהרצוג, והוא ספר בגאונה רבה שבנו בא במיוחד מחו"ל לעשרה ימים כדי להיות אתו, כי עובד הזהב שלו נוסע לחפשת מולדת. אמרתי לו מיד שזכות גדולה הזדמנה לבנו שיזכה לקיים מצות כבוד אב.

אני חושבת שזאת האמרה הראשית שלי בעבודה. ראיתי את תפקידי בשעת משבר המשפחה. בשעה שמשפחה מצב בריאותו של אדם, ופעמים נהפך להיות סעודי: ראשית יש להפעיל את המשפחה, אף כי לא תמיד מובן מאלי, בעקר לחבר קבוצה הישן שכל חניו נתן את הכל כפי יכולתו לקבוצה, והם צפו לקבל מהקבוצה את הכל.

עקרונית זה נכון, אבל האם בגלל זה נגרע מהבנים לקיים את חובותיהם וזכויותיהם לסעד את הוריהם המזדקנים? לכן הגישה שלי הייתה לעבד בשתוף פעולה מלא עמם למען האדם הזקוק לעזרה שיקבל את הטפול הטוב ביותר.

אני מאמינה באמונה שלמה שמצות כבוד הורים הנאמרת במעמד הר סיני, בקרבה הגדולה ביותר בין הקדוש ברוך הוא לאדם, והיא חרותה על הלוחות - מחיבת מאמץ, מחשבה ורגישות גדולה לנלפעמים גם ותורים ויציאה מאזור הנוחות שלנו] ואף דורשת לפעמים להניח את כל משקעי העבר בין בנים להורים או בין האחים ולעשות ככל יכולתנו למען הורינו הזקוקים לליווי ולטפול בכבוד הראוי להם.

זכות גדולה נתנה לי להיות בצמת החשוב הזה ואני מקווה שעשיתי זאת כמיטב יכולתי. זכות גדולה נתנה לי לתמוך בחברים הזקוקים לתמיכה בשעת מצוקתם והזדקנותם. התפקיד שעבר לנדי מדרורה רוזנמן זכרה לברכה בחישים האחרונים לחייה - הגדרתי אותו מסביב לשעון 24/7 כל ימות השנה.

זכות גדולה נתנה לי ללוות אנשים שהגיעו מהתפת והקימו משפחות והקימו קבוצה לתפארת מורי ומטפלי.

לא קל להפריד מאנשים שהלכו לעולמם והכירו אותי מילדותי, ועכשיו תמכתי בהם עד נשימתם האחרונה. היום שמנשבות רוחות חדשות אני מבטיחה לעשות הכל כדי שתזכו לאותו יחס כפי שקבלתם עד היום, וכמוכן לא נשכח את מחיבות הבנים להוריהם.

צות יקר שלי: אריאלה, צילה בלה [שבנותים פרשה לגמלאות ונודה לה על הטפול המסור באנס, ונאחל לה ולמשפחה בריאות ואשר]. מזל, סמדר, אסתר, אברהם, צפריה ומיכל - עובדי השטח ובית שקמה: הייתם לי שתפים של אמת, ובסיוע שלכם הצלחנו להעלות את רמת הטפול לרמה גבוהה, ולתת את המענה לזקוקים במהרה.

My dear carers from abroad, you who have left your families and care lovingly for people who depend on you twenty-four hours a day: we have together developed a close relation-ship like a family. My admiration of your devotion brings me to thank you with all my heart, and I wish you and your families the best of health and happiness. We have had the privilege of knowing and working with what I call "golden carers". You have even created your own group and keep your own way of life. We find it hard to understand how you leave a husband or wife and children [big and small] and even parents who need your care themselves, and on some occasions we have felt the need to help you too get over your own problems, and unfortunately death in your family. And on the other hand just your visit at home. I have come to love you all intensely and gladly thank

you all on behalf of those who we entrust to your best care. Gita, I must mention you specially, after your years caring for Esther Levin, we wish you all the best going home now.

תרגום :

צִוּת יָקָר שְׁלִי עוֹבְדֵי הַזֶּהָב שְׁעוֹזְבִים אֶת מְשִׁפְחוֹתֵיהֶם וּמְטַפְּלִים בְּמִסִּירוֹת אֵין קֶץ בְּאַנְשִׁים הַתְּלוּיִים בְּכֶם 24 שְׁעוֹת בִּימְמָה, פִּתְחָנוּ יְחִסִּים קְרוֹבִים מְאֹד, מִתּוֹךְ הַעֲרָכָה לְמִסִּירוֹת שְׁלֹכֶם אֲנִי מוֹדֶה לְכֶם מִקְרָב לֵב וּמֵאַחֲלָת לְכֶם וּלְמִשְׁפְּחוֹת שְׁלֹכֶם בְּרִיאוֹת וְאַשֶׁר. הִיתָה לָנוּ הַזְכוּת לְקַבֵּל עוֹבְדֵי זֶהָב. יְצַרְתֶּם פֶּה קֹהֵלָה מִשְׁלֹכֶם, תּוֹךְ שְׁמִיךָ עַל הַתְּרַבּוֹת שְׁלֹכֶם. קִשָּׁה לָנוּ לְהַבִּין אֵיךְ אֶפְשָׁר לְעֹזֵב בְּעַל אוֹ אִשָּׁה וְיֻלְדִים קְטַנִּים וְגִדּוּלִים, הוֹרִים הַזְּקוּקִים לְפַעֲמִים לְסַעוֹד בְּעֶצְמָם. לֹא פִעַם לִינּוּ אֶתְכֶם בְּשְׁעוֹת הַקְּשׁוֹת בְּזִמְן מְשֻׁבְּרִים אוֹ חֵס וְחִלְלָה שְׁאַחַד מִהַהוֹרִים נְפֻטָר אוֹ שְׁנִסְעֶתֶם לְבַקּוֹר מוֹלְדָת. אֶהְבֶּה גְדוּלָה אֲנִי אוֹהֶבֶת אֶתְכֶם וְאוֹמְרַת תּוֹדָה רַבָּה עַל כָּל מָה שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים לְמַעַן הַמְּפֻקְדִים בְּיַדְכֶם הַטּוֹבוֹת .

גַּם לְגִטָּה הָעוֹבְדָת הַמְּסוּרָה שֶׁל אֶסְתֵּר לְוִין שְׁבִימִים אֵלֶּה עוֹזְבֵת אוֹתָנוּ וְחוֹזְרַת לְמוֹלְדָתָהּ נָפֶל.

אֲנִי מוֹדֶה לְצִוּת הַרְפוּאִי שֶׁל הַקְּבוּץ. דוֹרִית, אֶסְתֵּר. תּוֹה וְהַרְפוּאִים עַל שְׁתוּף הַפְּעֵלָה הַנִּפְלָא שֶׁהִיא לִי אֶתְכֶם, לְאַנְשִׁים הַחִיצוֹנִים: "מְקוֹם לְכֹלָם" – רְאוּבוֹ וְלִיאָנָה – הַחֲבֵרָה שְׁמִינִיָּסֶת לָנוּ אֶת עוֹבְדֵי הַזֶּהָב. צִוּת "עֵמֶל וּמַעֲבָר" – חֲבֵרַת כַּח הָאָדָם, וְלִמְחַלְקַת הַרוּחָה בְּמוֹעֶצָה. לְבִטּוֹחַ הַלְּאָמִי תּוֹדָה עַל שְׁתוּף הַפְּעֵלָה וְעַל הַהֲעֵנוֹת לְכָל שְׁגֵעוֹן שְׁלִי לְמַעַן הַשְּׂרוֹת הַטּוֹב בְּיוֹתֵר לְקַהֲלַת סַעַד.

הַעֲבוּדָה בְּסַעוֹד דְּרָשָׁה מִמֶּנִּי אֶת כָּל כַּחוֹת הַנִּפְשׁ, הַרְגִישׁוֹת וְחִמְמָלָה. הַאֶהְבֶּה שְׁלִי לְאַנְשֵׁי הַקְּהֵלָה שְׁשִׁרְתִּי הִיתָה לְלֹא גְבוּלוֹת. הַגִּיעִתִּי לַיּוֹם שֶׁהַחֲלִטְתִּי לְפָרֵשׁ בְּשִׂיא הַעֲשִׂיָּה, וְלִהְעֵבִיר אֶת הַמוֹשְׁכוֹת לְאַנְשִׁים צְעִירִים יוֹתֵר. אֲנִי מֵאַחֲלָת לְבַת-חַן הַמְּחַלְפָה שְׁלִי שֶׁתְּבִיא מִשֵּׁב רוּחַ מְרַעְנֵן לְעַבּוֹדַת הַקִּדּוּשׁ. אֲנִי מְשִׁאִירָה לָךְ צִוּת נְהַדָר וּמְסוּר: שְׁמִרִי עֲלִיו מִכָּל מְשִׁמֵּר.

וְאַסִּים בְּפִסּוּקִים מִתּוֹךְ הַפֶּרֶק הַיּוֹמִי שֶׁהַתְּחַלְנוּ אֲנִי וְאַלִּיהוּא לְלִמּוּד אַחֲרֵי שֶׁהִזְמַן רוּחַ לָנוּ מֵאַזְ צִאָנוּ לְגַמְלָאוֹת :

"מִכָּל-מְלַמְדֵי הַשְּׂפָלָתִי כִּי עֲדוֹתֶיךָ שִׁיחָה לִּי.

מִזְקֵנִים אֶתְבוֹנוּ כִּי פְקוּדֶיךָ נִצְרַתִּי."

כְּמוֹכָן נִמְשִׁיךְ לְהַפְּגֵשׁ בְּבְרִיאוֹת וּבְשִׁמְחָה,

אוֹהֶבֶת

eljn

נ"ב ניקוד הדברים בוצע בעזרת תכנה חדשה במרשתת באתר "דיקטה" עם מעט תיקונים.

הודעה מ"אלים"

את העלון בשבוע הבא שייצא אי"ה בכ"ה אייר, 30/5, לפרשת "במדבר", תערוך **מרב לוי**

לפרסום מודעות/מאמרים יש לתאם עם מרב קודם בטלפון: 0525340570

לשלוח קובץ מצורף בוורד ל alim@saad.org.il (עד ליום רביעי בבוקר)

ולאחר מכן לוודא עם מרב טלפונית שהמייל התקבל

סוף מצפה באחשה תחילה

מנהג מגונה יש לי, לפתוח תחילה בעניין שאינו קשור לנושא הרשימה. הפעם אעסוק בצד התחבירי של הכותרת שבחרתי, מתוך הפיוט "לכה דודי" מאת שלמה אלקבץ. בכוונתי לעסוק בסדר המילים בכותרת, שהוא – אם תקדישו דקה למחשבה – הפוך מן הסדר הכרונולוגי. הרי מדובר בכך, שבתחילה יש לעסוק במחשבה בעת תכנונו של המעשה – על מנת להגיע אל הסוף הרצוי... כאן מתגלה "סוד" מיסודות התחביר העברי: הגמישות האפשרית בסדר המילים במשפט. בנושא ייחודיותו של תחבירנו, עסקנו בעבר בשיחה, בה הבאתי כדוגמה את (חצי) הפסוק מישעיה א': "אם יהיו חטאיכם כשנים – כשלג ילבינו". וכדי להשתדל להביא גאולה לעולם ("האומר דבר בשם אומרו") אציין מראש שהמקור הוא ב"אנציקלופדיה נעורים", שקיבלתי במתנה לפני מספר (קרוב לאלף) חודשים, ליום הולדתי העשירי... משם למדתי, שכללי התחביר שלנו מאפשרים לקרוא את הפסוק בסדר שונה של המילים – בשבעים אפשרויות! (הכותרת שם היתה: שבעים פנים לתורה). עד כאן מבט לשוני, או אולי עדיף: מבט לשוני... אגב, למתעניינים בצד המתמטי – הערה בתחתית העמוד.

ועתה לנושא שלשמו התכנסנו. קראנו לאחרונה, שהוקם צוות אשר תפקידו לבחון ולבדוק הצעות להרחבת בית הכנסת, עקב הצפיפות הגוברת (תודה לאל!) בעת התפילות. מטרתי בשורות הבאות, לנסות לשכנע שיש לבדוק אפשרויות אחרות – בנוסף לאפשרות הרחבת בית הכנסת. מדוע אני מעלה את ההצעה הזאת? למדנו בעבר שמנהגים שונים משתנים בחלוף זמן מסויים. אביא לדוגמה את נושא חדר האוכל בסעד. לפני שנבנו שני חדרי האוכל הקיימים, פעל חדר האוכל באולם המכיל כיום את הכלבו ואת חדר האריזה של הקייטרינג. אולם – האולם לא הספיק לסעודות השבת, ונאלצנו לבנות עוד שני חדרי אוכל – ושלושת האולמות היו מלאים בכל שבת... מה נשתנה? לאט לאט נשמטו החברים מן האכילה המשותפת בשבת, עד שלבסוף פסקו לחלוטין הארוחות בחדר האכל בשבתות. מה אפשר ללמוד מכך? הציבור אינו שוקט על שמריו, מאוויים של היום – אינם בהכרח הרצונות של מחר.

הבה נבדוק למה ניתן לצפות בנושא של השתתפות הציבור בתפילות בבית הכנסת. כבר כיום, בשבת בבוקר – עקב קיומו של המניין המוקדם – המצב רחוק מצפיפות, בשני המניינים... בשבת מברכים, כאשר מתקיימת בליל שבת תפילה בנוסח קרליבך במועדון החטיבה – אין בעיה של מחסור במקומות ישיבה. אם "אוהדי קרליבך" יתפללו בכל ליל שבת במועדון – תיפתר בעיית הצפיפות בשבתות. לאחרונה נוכחנו, שבחלק מן החגים התארגן מניין נפרד במועדון, למתפללים בנוסח עדות המזרח, או (לפעמים) בנוסח תימני. בהחלט ייתכן שמגמה זו, של היבדלות (שבעבר נראתה פסולה), תתפוס תאוצה בעתיד. לכן מציע אני, שלפני כל החלטה על תוספת בניה כזו או אחרת, ייערך משאל כללי על רצונותיהם וכוונותיהם של מתפללי בית הכנסת לגבי סגנון ומקום התפילה המועדף עבורם בליל שבת ובמועדי ישראל. אם יתברר שיש מספר ניכר של השואפים להתפלל מחוץ לבית הכנסת, הרי שנחסוך לא רק ממון אלא גם את הבעייתיות בתוספת בניה, המתמשכת על פני חודשים רבים.

חנן אולן

לחובבי מתמטיקה: ס"ה האפשרויות לסידור המילים במשפט בן שש מילים, הוא על פי המשפט המכונה:

$$720 = 6 * 5 * 4 * 3 * 2 * 1. \text{ שפירושו: "שש עֲצָרֶת".}$$

דברי כריזה מתנוש

בבראשית פרק ב' אנו למדים שאדם קורא שמות לבעלי החיים. קריאת השמות אינה פרט טכני, הכוונה בקריאת שם היא: לתת משמעות למי שזוכה לשם. אבל חנוש התעלתה על אדם – היא שינתה שם! אותם העובדים הזרים, המטפלים בזקנינו – הפכו (בלשונוה של חנוש) ל – עובדי הזהב! גם כאן יש לשינוי משמעות מיוחדת: חנוש מצאה את "שביל הזהב" – הדאגה לרווחת חמטופלים, בד בבד עם היחס ההוגן למטפלים בהם, בכל המובנים – למן הפרטים בחיי יום יום, עד לארגון טיול שנתי וכדומה.

עכשיו נכנסה בת חן (האם זה קיצור מן השם המלא: בת חנוש?...) לנעליים הגדולות של קודמתה, ואנו סמוכים ובטוחים שתדע להמשיך ולטפח את היחסים המיוחדים שהנהיגה חנוש עם המטופלים והמטפלים, בכל התחומים.

חנן אולן

למלכה אש ולכל המשפחה מלך טוב כפול להולדת הנינות:
נכדה ליציל ויוסי שורץ בת לחן ודודו כהן
נכדה לשרה ובלנקי בת ליציל והדס בלנקשטיין
איחולים לשמחות ולנחת!

ברכות לאוהד לבקוביץ' על קבלת הדוקטורט
מהמחלקה להוראת המדעים – מכון וויצמן למדע
עלה והצלח – קהילת סעד

מסמית מתחיל – מסמית מתפניק

נשות סעד,
לאור העיסוק הרב בבניית מקווה ממוגן
ולרגל מתיחת הפנים של המקווה –
מוזמנות לערב נשי, חווייתי, מהנה ומשמח
בו נעסוק גם במהות.

הערב יתקיים ביום ראשון,
כ"א באייר, 26.5 | בחדר אוכל ימין.
20:30 – התכנסות וארוחת ערב קלה
21:00 – מופע 'טבילת אש' ופלייבק
עם צופיה לקס.

בואו בשמחה, (נשות) ועדת דת.